

NRU.8361.485.2024

DECYZJA Nr 150 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **CASA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], KRS [REDAKTOWANO], REGON [REDAKTOWANO], karę pieniężną w wysokości **800 zł** (słownie złotych: osiemset 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 07.08.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił spółkę **CASA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 29.08., 02 i 12.09.2024 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.485.2024 z dnia 28.08.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili kontrolę w sklepie [REDAKTOWANO] zlokalizowanym pod adresem: [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy ocenili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących prawidłowości uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektorzy dokonali sprawdzenia m. in. prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych 420 partii towarów oferowanych do sprzedaży, **kwestionując 56** z nich z uwagi na brak uwidocznienia cen jednostkowych.

Nieprawidłowości dotyczyły niżej wymienionych towarów:

1. Bateria AAA (4 szt.), 2. Bateria AAA Panasonic (4 szt.), 3. Bateria AA Panasonic (4 szt.),
4. Bateria C-R14 (2 szt.), 5. Ozdoba druciki żółte (8 szt.), 6. Kulki styropianowe ozdobne (12 szt.), 7. Opakowanie na ciasto (6 szt.), 8. Pudełeczka mini gift box (4 szt.), 9. Wstążka (25 m), 10. Kokarda na prezent złota (3 szt.), 11. Wypełnienie do pudełka złote (20 g),
12. Żarówka LED 8W (2 szt.), 13. Żarówka LED 4W (2 szt.), 14. Fontanna na tort (4 szt.),
15. Trąbka urodzinowa (6 szt.), 16. Maski z motywem dinozaura (6 szt.), 17. Talerzyki jednorazowe z motywem piłkarskim (6 szt.), 18. Talerzyki jednorazowe z motywem auta (6 szt.),
19. Kubeczki jednorazowe Galaxy srebrne 250 ml (6 szt.), 20. Serwetki papierowe białe (12 szt.), 21. Słomki papierowe srebrne (25 szt.), 22. Słomki papierowe czarne (25 szt.),
23. Słomki papierowe z motywem piłkarskim (6 szt.), 24. Filcowe podkładki (12 szt.), 25. Nóżki do mebli (4 szt.), 26. Filcowe podkładki pod krzesła (32 szt.), 27. Wieszaki na ubrania (3 szt.),
28. Wieszaki samoprzylepne (4 szt.), 29. Wieszaki samoprzylepne owalne (3 szt.),
30. Wieszaki samoprzylepne w kształcie koniczyny (5 szt.), 31. Haczyki (4 szt.), 32. Folia aluminiowa (20 m), 33. Folia aluminiowa do grillowania (5 m), 34. Foremki na babeczki niebieskie (75 szt.), 35. Foremki na babeczki złote (20 szt.), 36. Foremki na babeczki podłużne w kropki (50 szt.),
37. Widelce z drewnianym uchwytem (3 szt.), 38. Talerze deserowe bio (6 szt.), 39. Tacki do grilla (3 szt.), 40. Tacki do grilla okrągłe (2 szt.), 41. Noże drewniane jednorazowe (50 szt.), 42. Korki Ychef (4 szt.), 43. Korki do butelek (2 szt.), 44. Kubeczki papierowe z napisami (50 szt.), 45. Kubeczki papierowe w kropki (50 szt.), 46. Oświetlenie samochodowe 12V 21W (2 szt.), 47. Podkładki (12 szt.), 48. Taśma do pakowania (200 m), 49. Taśma izolacyjna Oangi (12 m), 50. Zanęta uniwersalna classic (900 g), 51. Aromat wędkarski truskawka (50 g), 52. Żyłka wędkarska (150 m), 53. Ołówki HB (2 szt.), 54. Ołówki HB (15 szt.), 55. Klej silikonowy Eva Special (60 ml), 56. Klej silikonowy Eva Special (250 ml).

Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.485.2024), Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych - stan na dzień 29.08.2024 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę

jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Strona w toku kontroli podjęła dobrowolne działania naprawcze uwidaczniając brakujące ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wobec powyższego, odstąpiono od wydania decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości na podstawie art.18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312, z późn. zm.).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 21.10.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona* z przysługującego jej prawa nie skorzystała.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą w sklepie [REDAKTOWANE] zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE], nie dopełniła obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach i jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 56 partiach towarów na 420 objętych kontrolą.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, szczegółowo reguluje § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen – cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 56 partiach towarów na 420 objętych kontrolą.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Cena towaru, poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej sklepu. Brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwił konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki – a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie. *Strona* swoim zachowaniem naruszyła interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji, a tym samym jej działania mogły stanowić zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów.

Wagi i skali naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 13,3% towarów objętych kontrolą.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia przez tego przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrażającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przesłankę wielkości obrotów i przychodu ocenił na podstawie informacji dostępnych w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona

kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 56 partiach towarów na 420 objętych kontrolą. Konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji dotyczących oferowanych towarów, wymaganych na podstawie przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia informacji cenowych zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art.189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia

z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do Strony mogły być one prowadzone przez Opolskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym Opolskiemu WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1. usunięcie naruszenia prawa lub
2. powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu, odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem w odniesieniu do 13,3% towarów objętych kontrolą nie uwidoczniała cen jednostkowych. Podkreślić należy, że zarówno cena, jak i cena jednostkowa musi być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego, charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek, Opolski WIIH postanowił wymierzyć Stronie karę pieniężną w wysokości 800 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia Opolski WIIH uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP

Oddział Okręgowy Opole w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabinzewska

Opolski Wojewódzki

Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. CASA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

2. Wydział BA

3. aa

MM/AH